

۱- از میان مجموعه واژگان زیر معنای چند واژه نادرست است؟

«صواب (پسندیده) - مدام (می) - وجه (وجود) - سلسله‌جنبان (محرک) - آوند (قهر آلود) - سریر (اورنگ) - ضماد (مرهم نهادن) - پس افکند (میراث) - موافق (هم‌رأی) - خمار (میکده) - معجر (سرپوش)»

(۱) سه (۲) پنج (۳) چهار (۴) شش

۲- در کدام گزینه معنای همه واژه‌ها درست است؟

(۱) نسیان (فراموشی) - غنا (توانگری) - ستوه (رنجور)
(۲) جسارت (گستاخی) - سپردن (واگذار کردن) - مزیح (شوخی)
(۳) بارگی (اسب) - زه (وتر) - هماورد (سوغات)
(۴) گبر (خفتان) - کام (نیت) - دمان (مهیب)

۳- توضیح مقابل کدام کلمه نادرست است؟

(۱) تاب: چرخ و پیچ که در طناب و کمند زلف است.
(۲) فتراک: ترک‌بند، تسمه و دوالی که از عقب زین اسب می‌آویزند و با آن چیزی را به ترک می‌بندند.
(۳) خود: کلاه فلزی که پادشاهان به هنگام تشریفات بر سر می‌گذارند.
(۴) سندروس: صمغی زردرنگ که از نوعی سرو کوهی گرفته می‌شد.

۴- در کدام گزینه تعداد غلط‌های املايي کم‌تر است؟

(۱) ویله و نعره - سنان و سرنیزه - سفاحت و نادانی
(۲) هاذق و ماهر - جولغی و درویش - شیر اوژن و شیرافکن
(۳) اشباح و همانندان - زیون و خار - قهر و غضب
(۴) وقاهت و بی‌شرمی - فراغ و دوری - آنوص و چوب سیاه

۵- کدام بیت فاقد غلط املايي است؟

(۱) چو آن گور وحشی در آن دستبرد
(۲) ز نقضی هر دری مانند تاجی
(۳) چو زنگی شد از جنگ خسرو سطوح
(۴) چو یار آشنا ما را غلام خویش می‌خواند

۶- در متن زیر، چند غلط املايي دیده می‌شود؟

«ناگاه دست روزگار غدار، رخسار حال ایشان بخراشید و سپهر آینه‌فام صورت مفارقت به ایشان نمود و در آن آب که مایه حیات ایشان بود نقصان فاهش پیدا آمد، با خبر از درد فراق و سوز حجر بنالید و گفت: اکنون حکم مروت و قضیت کرم عهد آن است که بردن مرا وجهی اندیشید.»

(۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

۷- نام چند اثر مقابل آن نادرست آمده است؟

«قصه شیرین فرهاد (نظامی) - دماوندیه (محمدتقی بهار) - روایت سنگ‌سازان (۲) (عیسی سلمانی لطف‌آبادی) - اخلاق محسنی (خواجه نظام‌الملک طوسی) - من زنده‌ام (معصومه آباد) - اسرار التوحید (محمدبن منور)»

(۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

۸- در کدام گزینه جمله مستقل مرکب دیده نمی‌شود؟

(۱) دل ندانم ز خدنگ که به خون خفت ولی
(۲) ای نور چشم مستان در عین انتظارم
(۳) از تو گر لطف و کرم ور همه جور است و ستم
(۴) به یاد شمع رخت آهی از دلم سر زد

این قدر هست که مژگان تو خون‌آلود است
چنگی حزین و جامی بنواز یا بگردان
چه تفاوت که ایاز آنچه کند محمود است
که در دل شب تاریک روشنایی داد

۹- با توجه به شعر زیر، واژه‌های کدام گزینه تماماً هسته گروه اسمی محسوب می‌شوند؟

«من خود به چه ارزم که تمنای تو ورزم در حضرت سلطان که برد نام گدایی؟»
(۱) تمنا، گدایی (۲) سلطان، خود (۳) نام، حضرت (۴) من، تو

۱۰- در عبارت زیر به ترتیب چند «ترکیب وصفی» و چند «ترکیب اضافی» دیده می‌شود؟

«حاجی جلو می‌آید. پیشانی‌ام را می‌بوسد. دست‌هایم را در دستش می‌گیرد. می‌گوید ما باید به تکلیفمان عمل کنیم. باید به هر وسیله‌ای که شده این مین‌ها را در دشت کار بگذاریم. خداوند کریم است. با این‌که در دلم از این کار بی‌نتیجه سر در نمی‌آورم اما فرمان حاجی برایم اجرانشدنی نیست.»

(۱) چهار - شش (۲) پنج - چهار (۳) پنج - شش (۴) چهار - چهار

۱۱- تعداد ترکیب وصفی در کدام بیت نادرست است؟

(۱) چو از او داد بخواهیم از این بی‌دادی
(۲) دور مجنون گذشت نوبت ماست
(۳) گر نثار قدم یار گرامی نکنم
(۴) مرا در منزل جانان چه امن عیش چون هر دم
او به یک لحظه رهاند همه را از آزار (۳)
هرکسی پنج روز نوبت اوست (۲)
گوهر جان به چه کار دگرم باز آید (۳)
جرس فریاد می‌دارد که بر بندید محمل‌ها (۲)

۱۲- در کدام گزینه، نقش دستوری کلمه نادرست مشخص شده است؟

(۱) نفس سرکش ملک تن را می‌دهد آخر به باد
(۲) گر دوستی نمایی گر دشمنی فزایی
(۳) یکی شخص از این جمله در سایه‌ای
(۴) در سوسن و سرو بین که معلوم کنی
حاکم ظالم دیار خویش ویران می‌کند (مفعول / مضاف‌الیه)
بیگانه آشنایی بدخوی خویرویی (مفعول / مسند)
به گردن بر از حله پیرایه‌ای (نهاد / متمم)
که آزاده زبان دراز و کوته دست است (نهاد / معطوف به مسند)

۱۳- در کدام گزینه جمله وابسته به شیوه بلاغی سروده شده است؟

(الف) ز زهر خشک اگر در جهان غباری بود
(ب) هوای ساحل از سر چون حباب بیرون کن
(ج) گر آن شیرین دهن لب را به شکر خنده بگشاید
(د) باور که می‌کند که در این بحر چون حباب
(۱) الف - ب (۲) الف - ج (۳) ج - د (۴) ب - د
ز لوح خاطر ایام شست باران‌ها
که چندین کشتی نوح است سرگردان در این دریا
کف خسرو به خاک تیره ریزد خون شیرین را
سر داده‌ایم و زندگی از سر گرفته‌ایم

۱۴- آرایه‌های بیت زیر در کدام گزینه دیده می‌شود؟

«گفتار تلخ از آن لب شیرین چو شکر است
(۱) تشبیه - ایهام تناسب - تلمیح - حس‌آمیزی - تضاد
(۲) تضاد - ایهام تناسب - تلمیح - تشبیه
(۳) حسن تعلیل - اغراق - تلمیح - اسلوب معادله - تشبیه
(۴) ایهام تناسب - متناقض‌نما - تشخیص - جناس همسان - تضاد
ای جان من که خسرو خوبان عالمی»
(۲) تضاد - ایهام - تلمیح - متناقض‌نما - حس‌آمیزی
(۴) ایهام تناسب - متناقض‌نما - تشخیص - جناس همسان - تضاد

۱۵- آرایه‌های «تلمیح - جناس همسان - مجاز - ایهام - متناقض‌نما» به ترتیب در کدام ابیات دیده می‌شود؟

(الف) هم‌چو یعقوب آمد از هر سو به سویم تیر حزن
(ب) سپید شد چو درخت شکوفه دار سرم
(ج) تیشه‌ای در کار هستی می‌کنم چون کوهکن
(د) اگرت سلطنت فقر ببخشند ای دل
(ه) دلی که جز رخ و زلف تو بازدش شطرنج
(۱) الف - ه - ج - ب - د (۲) ج - الف - ب - ه - د (۳) الف - ه - د - ب - ج (۴) ج - ه - د - ب - الف
سوی چشمم رفت آن شیرین نگار از من رمید
وز این درخت همین میوه غم است برم
چند دارم در پس کوه آفتاب عشق را
کم‌ترین ملک تو از ماه بود تا ماهی
به هر طرف که نهد رخ به غیر مات مباد

۱۶- آرایه‌های مقابل کدام گزینه درست است؟

و آن نه بالای صنوبر که درخت رطب است (تشبیه / ایهام)
بگرید رز چو شاخ او ببری (حسن تعلیل / مجاز)
نمی‌باشد به هم آمیزشی یاقوت و آتش را (استعاره / اسلوب معادله)
تو را که گفت که این زال ترک دستان گفت (ایهام تناسب / تضمین)

(۱) آن نه زلف است و بناگوش که روز است و شب است
(۲) بنالسد جامه چون از هم بدتری
(۳) توجه نیست با دل‌های سنگین عشق سرکش را
(۴) به مهلتی که سپهرت دهد ز راه مرو

۱۷- زمینه حماسه در کدام بیت درست مشخص نشده است؟

بر آن تاج زر و درم ریختند (ملّی)
ندیدند مرگ اندر آن روزگار (خرق عادت)
زدم بر زمین هم چو یک شاخ بید (قهرمانی)
بیارند پیش من اندر زمان (داستانی)

(۱) به سر برش تاجی برآویختند
(۲) چنین سال سیصد همی رفت کار
(۳) گسرفتم کمر بند دیو سپید
(۴) بفرمای تا رخسار را هم چنان

۱۸- مفهوم کدام دو بیت یکسان نیست؟

نه چون گوسفندان مردم درید
وین کشته رها کن که در او گله چریده است
خورد گاو نادان ز پهلوی خویش
بیگانه نکرد آن چه دل خویش به من کرد
هم او مر شما را نگهبان بود
در دل مدار هیچ که زیر و زیر شوی
پس به هر دستی نشاید داد دست
گرچه اصلش اوست چون می بنگری

(۱) سر گرگ باید هم اول برید
سعدی در بستان هوای دگری زن
(۲) نباشی بس ایمن به بازوی خویش
از دوستی ام سوخت دل خویش به صد داغ
(۳) شما را چو باور به یزدان بود
بنیان هستی تو چو زیر و زیر شود
(۴) چون بسی ابلیس آدم روی هست
نیست مانندی آتش آن پری

۱۹- مفهوم مقابل «کُلُّ اَنَاءٍ يَتَرَشَّحُ بَمَا فِيه» در کدام بیت دیده می‌شود؟

در هر که هر چه باشد رفتار می‌نماید
خانه ما اندرون ابر است و بیرون آفتاب
رنگ رخساره خبر می‌دهد از سر درون
در او تخم عمل ضایع مگردان

(۱) در پیش ما فتاده است مستی و هوشیاری
(۲) خنده می‌بینی ولی از گریه دل غافل
(۳) گر بگویم که مرا حال پریشانی نیست
(۴) زمین شوره سنبل بر نیارد

۲۰- از میان ابیات زیر، چند مصراع با مفهوم بیت زیر قرابت مفهومی ندارند؟

برون شد از پرده راز، تو پرده پوشی چرا؟
(ب) مهر است بر دهانم و افغانم آرزوست
(ت) قرب گل می‌خواهی مرغ چمن خاموش باش

«دلا خموشی چرا؟ چو خم نجوشی چرا؟»
(الف) شمشیر روز معرکه زشت است در نیام
(پ) هزار گونه سخن بر زبان و لب خاموش

(۱) یک (۲) دو (۳) سه (۴) چهار

۲۱- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

تا که بیایی به حشر ز آتش دوزخ یله
زنی گر به تیغ ستم گردن من
پیرامن خود زین دو خطرها حرمی زن
ز امتحان اخروی بی‌شک بمانی ممتحن

(۱) دامن توحید گیر پند سنایی شنو
(۲) جز از جام توحید هرگز ننوشم
(۳) از کفر و ز توحید مگو هیچ سخن نیز
(۴) گر کنی زین پس به جز توحید و جز وعظ امتحان

۲۲- مفهوم مقابل کدام بیت نادرست است؟

- (۱) ذره ذره در دو عالم هر چه هست
(۲) ز قدر و قدرت بر تارک سپهر خرام
(۳) عدل را ترازه بیخ کن بر گناه
(۴) پشت بر دیوار هستی همچو صورت ماندهام

۲۳- مفهوم کدام بیت با سایر ابیات متفاوت است؟

- (۱) همای گلشن قدسم نه صید دانه و دامم
(۲) همت از باد سحر می طلبم گر ببرد
(۳) تو اصلی زاده ای روحی چرا با وصل تن باشی
(۴) تو را چون پر طاووسان عرشی فرشی می گردد

۲۴- کدام بیت با بیت زیر تقابلی مفهومی دارد؟

- «خانه ای کجا شود از دست اجانب آباد»
(۱) دست اجنبی افراشت تا لوای ناامنی
(۲) آن که در هر کار می رقصد به ساز اجنبی
(۳) اجنبی یار گزارد، نگردد
(۴) گر دوستی نمایی گر دشمنی فزایی
- ز اشک ویران کنش آن خانه که بیت الحزن است»
فتنه سر به سر بگذاشت سر به پای ناامنی
تازه گر شیرین برقصد لنگه عنتر بود
خصم، غمخوار گزارد، نگردد
بیگانه آشنایی بدخوی خوبروی

۲۵- مفهوم آیه قرآنی «و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احياء عند ربهم یرزقون» در کدام یک از بیت های زیر دیده می شود؟

- (۱) میندار این شعله، افسرده گردد
(۲) من ایرانی ام آرمانم شهادت
(۳) من آزاده از خاک آزادگانم
(۴) به خون، گر کشی خاک من، دشمن من
- که بعد از من افروزد از مدفن من
تجلی هستی است، جان کندن من
گل صبر می پرورد دامن من
بجوشد گل اندر گل از گلشن من